

CLAIMS RESOLUTION TRIBUNAL
בית הדין לבוררות בנושא החשבונות הרדומים בשוויץ – CRT

להתייחסות בלבד - הנוסח האנגלי הינו הקובע

בעניין ההתדיינות המשפטית לגבי נכסי קורבנות השואה
תיק מס' CV96-4849

מענק מאושר

לתובע (שם חסוי 1)
אשר מייצג גם את (שם חסוי 2)

לתובע (שם חסוי 3)
אשר מייצג גם את (שם חסוי 4)

ולתובע (שם חסוי 5)

בעניין חשבונותיו של Otto Fischer

מס' תביעות: 004028/UM, 220444/UM, 300261/UM¹

גובה המענק: 59,750.00 פרנקים שוויצרים

מענק מאושר זה מתבסס על תביעותיהם של (שם חסוי) (להלן "התובע (שם חסוי 1)"), של (שם חסוי) (להלן "התובע (שם חסוי 3)"), ושל (שם חסוי) (להלן "התובע (שם חסוי 5)"), (להלן ביחד "התובעים"), לחשבונות שפורסמו על שם Otto Fischer (להלן "בעל החשבון") בסניף Schaffhausen של בנק [שם הבנק חסוי] (להלן "בנק I") ובסניף ג'נבה של בנק [שם הבנק חסוי] (להלן "בנק II")².

כל המענקים מתפרסמים. במידה שהתובע דרש חיסיון לגבי תביעתו, כמו במקרה דנן, שם התובע, שמות קרובי משפחתו, להוציא את שם בעל החשבון, ושמו של הבנק נשמרים חיסויים.

מידע שהוגש על ידי התובעים

התובע (שם חסוי 1)

התובע (שם חסוי 1) הגישה טופס תביעה בו זיהה את בעל החשבון כאביו, Ernst Otto Fischer, אשר נולד בווינה, אוסטריה, ב- 8 ביולי 1918, ואשר נשא ל- (שם חסוי), מבית (שם חסוי). התובע (שם חסוי 1) ציין שאביו, אשר היה יהודי, התגורר בווינה, מקום בו למד רפואה. כמו כן, התובע (שם חסוי 1) ציין שאביו לא הצליח להמשיך את

¹ התובע (שם חסוי 3) הגיש טופס תביעה נוסף לחשבונה של (שם חסוי), הרשום כתביעה מס' 220653. בהחלטה מן ה- 9 באוגוסט 2002, בית המשפט אישר מענק לטובת התובע (שם חסוי) בנוגע לחשבון על שם Karli Fischer. ראה: *In re Account of Karli Fischer*

² ה-CRT קבע שלצורכי מענק זה, החשבונות האלה יטופלו כאילו היו בבעלות אותו אדם, למרות שלא ניתן לקבוע את זה בוודאות בגלל המידע המוגבל ביותר שנמצא ברשומות הבנקים.

לימודיו אחרי סיפוח אוסטריה לרייך במרץ 1938 (ה- "Anschluss"). התובע (שם חסוי 1) הוסיף שב- 1938 כנראה אביו ברח לפלסטין, מקום בו לו ולאשתו נולדו שני ילדים, שניהם בחיפה: (שם חסוי 2), אשר נולדה ב- 16 בנובמבר 1950, והתובע (שם חסוי 1), אשר נולד ב- 5 בפברואר 1958. לבסוף, התובע (שם חסוי 1) ציין שאמו נפטרה בחיפה ב- 9 במאי 1991, ושאינו נפטר, גם בחיפה, ב- 5 בספטמבר 1992.

התובע (שם חסוי 1) הגיש העתקים של תעודת הלידה של אביו ושל אישור מגורים ("Heimatschein"), בהם זוהה אביו כ- Ernst Otto Fischer, וכמו כן, העתק של החלטת בית דין ישראלי בנוגע לירושה של Ernst Fischer ושל אשתו, מתאריך ה- 3 בפברואר 1993, בה זוהו התובע (שם חסוי 1) ואחותו (שם חסוי 2) כילדיהם וכיורשיהם בחלקים שווים. התובע (שם חסוי 1) מייצג את אחותו, (שם חסוי 2).

התובע (שם חסוי 3)

התובע (שם חסוי 3) הגיש טופס תביעה בו זיהה את בעל החשבון כדודו דרך נישואין, Otto Fischer, אשר נולד ב- 3 ביוני 1901 ב- Lysa nad Labem, צ'כוסלובקיה (היום הרפובליקה הצ'כית), ואשר נשא ל- (שם חסוי), מבית (שם חסוי), בפרג, צ'כוסלובקיה. התובע (שם חסוי 3) הסביר ש- (שם חסוי) היתה אחותה של (שם חסוי 3), מבית (שם חסוי), אמו של התובע (שם חסוי 3). התובע (שם חסוי 3) ציין שלדודו ודודתו נולד בן, (שם חסוי), ב- 28 בפברואר 1937, בפרג. כמו כן, התובע (שם חסוי 3) ציין שדודו, שהיה יהודי, ניהל את העסק המשפחתי, Federer-Piesen, Corset Company. בנוסף, התובע (שם חסוי 3) הגיש כמה כתובות שהיו לדודו בפרג, לפי הסדר הבא: Ovenecka, אחר כך Truhlaarska, ולבסוף Schillerova. התובע (שם חסוי 3) הוסיף שדודו נשלח לטרזין יחד עם אשתו ובנו ב- 13 ביולי 1943, ושאהר כך נשלחו לאושוויץ, מקום בו שלושתם נספו.

התובע (שם חסוי 3) הגיש את תעודת הלידה שלו, בה צוין שהוריו היו (שם חסוי 1) ו- (שם חסוי), מבית (שם חסוי); את בקשת האזרחות האמריקנית של אביו, בה הוא זוהה כ- (שם חסוי), ובה צוין ששמו הקודם היה (שם חסוי); את בקשת האזרחות האמריקנית של אמו, בה היא זוהתה כ- (שם חסוי), ובה צוין ששמה הקודם היה (שם חסוי); את תעודת הלידה של אמו, בה זוהו הוריה כ- (שם חסוי 1) ו- (שם חסוי); ואת תעודת הנישואין של דודו ודודתו, בה הם זוהו כ- Otto Fischer ו- (שם חסוי), מבית (שם חסוי), ובה הורי דודתו זוהו כ- (שם חסוי 1) ו- (שם חסוי). בנוסף, התובע (שם חסוי 3) הגיש מכתב מ- Otto ו- (שם חסוי), מן ה- 14 במאי 1934, מיועד לתובע (שם חסוי 3), לאחותו ולהוריהם, וממנו ניתן להבין שאמו של התובע (שם חסוי 3) היתה אחותה של (שם חסוי). כמו כן, התובע (שם חסוי 3) הגיש מכתב ללא תאריך, שדודו שלח לאבי התובע (שם חסוי 3) ולקרובי משפחה אחרים.

התובע (שם חסוי 3) ציין כי נולד ב- 8 בפברואר 1934 בפרג. התובע (שם חסוי 3) מייצג את אחותו, (שם חסוי 4), מבית (שם חסוי), אשר נולדה ב- 5 במרץ 1938 בפרג.

התובע (שם חסוי 3) הגיש לבית המשפט שני שאלונים ראשונים ב- 1999 בהם תבע את זכותו לחשבון בנק שוויצרי על שם Otto ו- (שם חסוי) ועל שם (שם חסוי) ו- (שם חסוי)³.

התובע (שם חסוי 4)

³ ה- CRT לא איתר אף חשבון על שם קרובי משפחת התובע (שם חסוי 3), (שם חסוי) ו- (שם חסוי). בבסיס הנתונים של קורות החשבונות שהוכן בעקבות החקירה של הוועדה העצמאית של אישי ציבור (Independent Committee of Eminent Persons, להלן "ICEP") לזיהוי חשבונות בבעלות בעלי חשבונות שבאופן קרוב לוודאי או אפשרי היו קורבנות של רדיפות הנאצים, כמוגדר בסדרי הדין החלים על הליך יישוב התביעות, כפי שתוקנו, (להלן "סדרי הדין"). תשומת לב התובע (שם חסוי 3) לכך כי ה- CRT ימשיך ויחקור בנוגע לתביעתו כדי לקבוע אם קיימת אפשרות למענק בהתבסס על המידע שהוגש על ידי התובע Forman או על מידע ממקורות נוספים.

התובע (שם חסוי 4) הגיש טופס תביעה בו זיהה את בעל החשבון כדודו מצד אביו, Otto Karel Fischer, אשר נולד ב- 31 במרץ 1903 בברנו, צ'כוסלובקיה (היום הרפובליקה הצ'כית), ואשר היה אחד משלושת ילדיהם של (שם חסוי) ו- (שם חסוי), מבית (שם חסוי). התובע (שם חסוי 4) זיהה את (שם חסוי) ואת (שם חסוי), אביו, כשני הילדים האחרים. התובע (שם חסוי 4) ציין שדודו, שהיה יהודי, היה בנקאי. בנוסף, התובע (שם חסוי 4) ציין שדודו נשלח לאושוויץ, מקום בו נספה ב- 6 בספטמבר 1943.

התובע (שם חסוי 4) הגיש העתק של תעודת הזהות שלו ושל דרכונו, בהם הוא זוהה כ- (שם חסוי 4). התובע (שם חסוי 4) ציין כי נולד ב- 7 במרץ 1945 ב- Grenoble, צרפת.

מידע זמין ברשומות הבנקים

I בנק

רשומות בנק I כוללות תדפיסים ממאגר המידע של בנק I. לפי רשומות אלה, בעל החשבון היה Otto Fischer. ברשומות בנק I לא צוין שום מידע בנוגע למקום מגוריו של בעל החשבון. לפי רשומות בנק I, לבעל החשבון היה חשבון מסוג בלתי ידוע, מס' 10667. רשומות בנק I מראות בנוסף שהחשבון הועבר לחשבון מושהה, המיועד לחשבונות רדומים, ב- 17 בנובמבר 1987. שווי החשבון ביום העברתו היה 6.60 פרנקים שווייצריים. החשבון נשאר בחשבון המושהה של בנק I.

II בנק

רשומות בנק II כוללות ספר חשבונות של החשבונות המושהים וכמה רשימות חשבונות. לפי רשומות אלה, בעל החשבון היה Otto Fischer. ברשומות בנק II לא צוין שום מידע בנוגע למקום מגוריו של בעל החשבון. לפי רשומות בנק II, לבעל החשבון היה חשבון חיסכון/פנקס חיסכון, מס' 1567. רשומות בנק II מראות בנוסף שהחשבון הועבר לחשבון מושהה ב- 5 בנובמבר 1948 או לפני תאריך זה. שווי החשבון ביום העברתו היה 8.80 פרנקים שווייצריים. המבקרים שחקרו את הבנק הזה כדי לזהות חשבונות בבעלות קורבנות רדיפות הנאצים, לפי ההוראות שקבלו מהוועדה העצמאית של אישי ציבור (Independent Committee of Eminent Persons, להלן "ICEP") לא מצאו את החשבון הזה במערכת של החשבונות הפתוחים של בנק II, ועל כן הניחו שהחשבון נסגר. מבקרים אלה ציינו שלא מצאו עדות לפעילות בחשבון האמור לאחר 1945, ושהתאריך האחרון הידוע לקיום החשבון היה ה- 28 בפברואר 1950. אין הוכחות ברשומות בנק II כי בעל החשבון או יורשיו סגרו את החשבון וקבלו את היתרה.

בדיקת ה- CRT

אחוד תביעות

בהתאם לסעיף 37(1) של סדרי הדין החלים על הליך יישוב התביעות, כפי שתוקנו, (להלן "סדרי הדין"), ניתן לאחד תביעות לגבי אותו חשבון או לגבי חשבונות קשורים בהליך אחד על פי שיקול הדעת של ה- CRT. במקרה הנוכחי, ה- CRT קובע כי יש לאחד את שלושת התביעות של התובעים בהליך אחד.

זיהוי בעל החשבון

התובע (שם חסוי 1)

שמו של אבי התובע (שם חסוי 1) מתאים לשם שפורסם לגבי בעל החשבון. כביסוס לתביעתו, התובע (שם חסוי 1) Fischer הגיש העתקים של תעודת הלידה של אביו ושל אישור מגורים ("Heimatschein"), בהם זוהה אביו כ- Ernst Otto Fischer, מה שמאמת באופן בלתי תלוי שהאדם שנטען שהוא בעל החשבון נקרא באותו שם אמצעי ובאותו שם משפחה שמופיעים ברשומות בנק I ובנק II כשם אמצעי ושם משפחה של בעל החשבון. ה- CRT מציין שסביר להניח שכאשר אבי התובע (שם חסוי 1) Fischer פתח את החשבונות הוא השתמש בשם האמצעי " Otto " כפי שהשתמש בו כאשר חתם על המכתבים שהתובע (שם חסוי 1) Fischer הגיש, הכתובים על ידי אביו וחתומים כ- " Otto ".

התובע (שם חסוי 3)

שמו של דודו של התובע (שם חסוי 3) מתאים לשם שפורסם לגבי בעל החשבון. כביסוס לתביעתו, התובע (שם חסוי 3) הגיש את תעודת הנישואין של דודו ודודתו, בה דודו זוהה כ- Otto Fischer, מה שמאמת באופן בלתי תלוי שהאדם שנטען שהוא בעל החשבון נקרא באותו שם שמופיע ברשומות בנק I ובנק II כשמו של בעל החשבון.

ה- CRT מציין שמאגר מידע בו מופיעים שמות קורבנות של רדיפות הנאצים כולל אדם בשם Otto Fischer, אשר נולד ב- 3 ביוני 1901, מידע המתאים למידע שהגיש התובע (שם חסוי 3) לגבי בעל החשבון. מאגר מידע זה הוא אוסף שמות ממקורות שונים, כולל יד ושם, ישראל.

כמו כן, ה- CRT מציין שהתובע (שם חסוי 3) הגיש לבית המשפט שאלון ראשוני ב- 1999, בו תבע את זכותו לחשבון בנק שוויצרי על שם בעל החשבון, לפני הפרסום בפברואר 2001 של רשימת הוועדה העצמאית של אישי ציבור (Independent Committee of Eminent Persons, להלן "ICEP"), בה אותרו חשבוניות שבאופן קרוב לוודאי או אפשרי היו שייכים לקורבנות רדיפות הנאצים (להלן "רשימת ICEP"). הדבר מלמד כי התובע (שם חסוי 3) ביסס את תביעתו לא רק על כך שלבעל חשבון המופיע ברשימת ICEP שם זהה לקרוב משפחתו, אלא על קרבה משפחתית שהיתה ידועה לו לפני פרסום רשימת ICEP. האמור לעיל גם מלמד שלתובע (שם חסוי 3) היתה סיבה להאמין שקרוב משפחתו היה בעל חשבון בנק בשווייץ לפני פרסום רשימת ICEP. האמור תומך במהימנות המידע שמסר התובע (שם חסוי 3).

התובע (שם חסוי 5)

שמו של דודו של התובע (שם חסוי 5) מתאים לשם שפורסם לגבי בעל החשבון. ה- CRT מציין שמאגר מידע בו מופיעים שמות קורבנות של רדיפות הנאצים כולל אדם נוסף בשם Otto Fischer, אשר נולד ב- 31 במרץ 1903, מידע המתאים למידע שהגיש התובע (שם חסוי 5) לגבי בעל החשבון.

כמו כן, ה- CRT מציין שקרוב משפחתו של התובע (שם חסוי 1), קרוב משפחתו של התובע (שם חסוי 3) וקרוב משפחתו של התובע (שם חסוי 5) אינם אותו אדם. למרות זאת, מכיוון שהתובעים זיהו את כל המידע שפורסם לגבי בעל החשבון, הכלול ברשומות הבנקים; מכיוון שאין מידע נוסף ברשומות הבנקים שהיה מאפשר ל- CRT לקבוע את זהות בעל החשבון; ומכיוון שלא הוגשו תביעות נוספות לחשבון זה, הכרעתו של ה- CRT היא שהתובע (שם חסוי 1), התובע (שם חסוי 3) ותובע (שם חסוי 5) זיהו באופן סביר את בעל החשבון.

מעמד של בעל החשבון כקורבן של רדיפות הנאצים

כל אחד מן התובעים הוכיח באופן סביר שבעל החשבון היה קורבן של רדיפות הנאצים. התובע (שם חסוי 1) ציין שבעל החשבון היה יהודי, שלא הצליח להמשיך את לימודי הרפואה שלו אחרי ה- "Anschluss" ושברח לפלסטין. התובע (שם חסוי 3) ציין שבעל החשבון היה יהודי, שנשלח יחד עם אשתו ובנו לאושוויץ, מקום בו שלושתם נספו. לבסוף, התובע (שם חסוי 5) ציין שבעל החשבון היה יהודי, ושנשלח לאושוויץ, מקום בו נספה בספטמבר 1943.

כפי שצוין לעיל, מאגר המידע שברשות ה- CRT, בו מופיעים שמות קורבנות של רדיפות הנאצים, כולל כמה אנשים בשם Otto Fischer עם תאריכי לידה מתאימים לתאריכי הלידה של האנשים שזוהו כבעל החשבון על ידי התובע (שם חסוי 3) ותובע (שם חסוי 5).

הקשר המשפחתי של התובעים עם בעל החשבון

התובע (שם חסוי 1)

התובע (שם חסוי 1) הוכיח באופן סביר שבעל החשבון היה קרוב משפחתו כאשר מסר מידע ספציפי ומסמכים המוכיחים שבעל החשבון היה אביו. מסמכים אלה כוללים העתק של החלטת בית דין ישראלי בנוגע לירושה של Ernst Fischer ושל אשתו, בה זוהו התובע (שם חסוי 1) ואחותו (שם חסוי 2) כילדיהם.

התובע (שם חסוי 3)

התובע (שם חסוי 3) הוכיח באופן סביר שבעל החשבון היה קרוב משפחתו כאשר מסר מידע ספציפי ומסמכים המוכיחים שבעל החשבון היה דודו דרך נישואין. מסמכים אלה כוללים את תעודת הלידה שלו, בה צוין שהוריו היו (שם חסוי 1) ו- (שם חסוי), מבית (שם חסוי); את תעודת הלידה של אמו, בה זוהו הוריה כ- (שם חסוי) ו- (שם חסוי); ואת תעודת הנישואין של דודו ודודתו, בה הם זוהו כ- Otto Fischer ו- (שם חסוי), מבית (שם חסוי), ובה הורי דודתו זוהו כ- (שם חסוי) ו- (שם חסוי); ומכתב מ- Otto ו- (שם חסוי), מיועד לתובע (שם חסוי 3), לאחותו ולהוריהם, וממנו ניתן להבין שאמו של התובע (שם חסוי 3) היתה אחותה של (שם חסוי).

התובע (שם חסוי 5)

התובע (שם חסוי 5) הוכיח באופן סביר שבעל החשבון היה קרוב משפחתו כאשר מסר מידע ביוגרפי ספציפי המוכיח שבעל החשבון היה דודו מצד אביו. ה- CRT מציין שהתובע (שם חסוי 5) זיהה מידע המתאים למידע שמופיע במאגר המידע של יד ושם. כמו כן, ה- CRT מציין שהתובע (שם חסוי 5) הגיש העתק של תעודת הזהות שלו ושל דרכונו, בהם הוא זוהה כ- (שם חסוי 5), מה שמאמת באופן בלתי תלוי שלקרוב משפחת התובע (שם חסוי 5) היה אותו שם משפחה כמו לבעל החשבון. לבסוף, ה- CRT מציין שהמידע הנ"ל הינו מסוג המידע הנמצא בידי בני משפחה ומעיד כי בעל החשבון היה מוכר היטב לתובע (שם חסוי 5) כבן משפחה, וכל המידע האמור תומך באופן סביר באפשרות שהתובע (שם חסוי 5) הוא קרוב משפחה של בעל החשבון, כפי שהוא ציין בטופס התביעה.

בעניין תשלום יתרת החשבון

בנוגע לחשבון מסוג בלתי ידוע שהוחזק בבנק I, רשומות בנק I מראות שהחשבון הועבר לחשבון מושהה ב- 17 בנובמבר 1987 ושנשאר בחשבון המושהה של בנק I.

בנוגע לחשבון החיסכון/פנקס החיסכון שהוחזק בבנק II, מכוון שהחשבון הועבר לחשבון מושהה ב- 5 בנובמבר 1948 או לפני תאריך זה ונחשב סגור אחרי ה- 28 בפברואר 1950; מכוון שלפי התובע (שם חסוי 3) והתובע (שם חסוי 5) בעל החשבון נספה באושוויץ ב- 1943; מכוון שאין ראיה שהיתרה בחשבון שולמה לבעל החשבון ואין ראיה לתאריך ספציפי לסגירת החשבון; מכוון שבעל החשבון או יורשיו לא יכלו לקבל מידע מן הבנק אודות החשבון לאחר מלחמת העולם השנייה בשל הנהוג בבנקים השוויצרים להימנע מלמסור מידע או למסור מידע שגוי בנוגע לחשבון בתגובה

לבקשת מידע על ידי בעלי חשבונות, זאת בשל חשש מחבות כפולה; ומכוון שניתן ליישם את חזקות (ח) ו-(י) שבסעיף 28 של סדרי הדין (ראה נספח א'), הכרעתו של ה-CRT היא כי סביר שהיתרה בחשבון לא נתקבלה על ידי בעל החשבון או יורשיו. בהתבסס על התקדימים וסדרי הדין, מפעיל ה-CRT מספר הנחות על מנת לקבוע אם בעלי החשבונות או יורשיהם קבלו את היתרה שבחשבונות.

הבסיס למענק

ה-CRT קבע כי ראוי לפסוק מענק לטובת התובעים. ראשית, התביעות הגן קבילות בהתאם לקריטריונים המפורטים בסעיף 18 של סדרי הדין. שנית, התובע (שם חסוי 1) הוכיח כי סביר שבעל החשבון היה אביו, התובע (שם חסוי 3) הוכיח כי סביר שבעל החשבון היה דודו דרך נישואין, והתובע (שם חסוי 5) הוכיח כי סביר שבעל החשבון היה דודו מצד אביו, וקרבות אלה מצדיקות את המענק. שלישית, ה-CRT קבע כי סביר שבעל החשבון או יורשיו לא קבלו בעבר את היתרה שבחשבונות הנדונים שהוחזקו בבנק I ובבנק II.

סכום המענק

במקרה הנוכחי, לבעל החשבון היה חשבון מסוג בלתי ידוע בבנק I וחשבון החיסכון/פנקס החיסכון בבנק II. רשומות בנק I מראות שהחשבון הועבר לחשבון מושהה ב-17 בנובמבר 1987 וששווי החשבון ביום העברתו היה 6.60 פרנקים שווייצריים. בהתאם לסעיף 131(1) של סדרי הדין, לסכום זה יש להוסיף 685.00 פרנקים שווייצריים, המשקפים עמלות בנק מקובלות בהן החשבון מסוג בלתי ידוע חויב בין 1945 וה-17 בנובמבר 1987. לכן, הסכום המעודכן של החשבון הנדון הוא 691.60 פרנקים שווייצריים. בהתאם לסעיף 29 של סדרי הדין, כאשר הסכום בחשבון מסוג בלתי ידוע אינו מגיע ל-3,950.00 פרנקים שווייצריים, ובהעדר הוכחה נגדית, הסכום בחשבון ייקבע ל-3,950.00 פרנקים שווייצריים.

רשומות בנק II מראות ששווי חשבון החיסכון/פנקס החיסכון היה 8.80 פרנקים שווייצריים ב-5 בנובמבר 1948. לסכום זה יש להוסיף 60.00 פרנקים שווייצריים, המשקפים עמלות בנק מקובלות בהן חשבון החיסכון/פנקס החיסכון חויב בין 1945 וה-5 בנובמבר 1948. לכן, הסכום המעודכן של החשבון הנדון הוא 68.80 פרנקים שווייצריים. בהתאם לסעיף 29 של סדרי הדין, כאשר הסכום בחשבון החיסכון/פנקס החיסכון אינו מגיע ל-830.00 פרנקים שווייצריים, ובהעדר הוכחה נגדית, הסכום בחשבון ייקבע ל-830.00 פרנקים שווייצריים.

לכן, השווי ההיסטורי הממוצע של שני החשבונות הינו 4,780.00 פרנקים שווייצריים. השווי הנוכחי של סכום המענק נקבע על ידי הכפלת הסכום כפי שנקבע בהתאם לסעיף 29 במקדם 12.5, בהתאם לסעיף 131(1) של סדרי הדין. לפיכך, הסכום הסופי של המענק הוא 59,750.00 פרנקים שווייצריים.

חלוקת המענק

בהתאם לסעיף 26 של סדרי הדין, במקרים בהם לא ניתן לקבוע במדויק את זהותו של בעל החשבון בשל המידע המוגבל הנמצא ברשומות הבנק, ובמקרה בו מספר תובעים בלתי קשורים הוכיחו קשר סביר לאדם בעל שם זהה לשמו של בעל החשבון, יעניק ה-CRT את החלק היחסי מן הסכום המלא שבחשבון לכל תובע או לכל קבוצה של תובעים אשר היו זכאים לו על פי סדרי דין אלה לולא היה המידע ברשומות הבנק כה מוגבל.

במקרה הנוכחי, כל תובע הוכיח קשר סביר לאדם בעל שם זהה לשמו של בעל החשבון. באופן ספציפי, התובע (שם חסוי 1) זיהה את בעל החשבון כאביו, התובע (שם חסוי 3) זיהה את בעל החשבון כדודו דרך נישואין, והתובע (שם חסוי 5) זיהה את בעל החשבון כדודו מצד אביו. לכן, התובע (שם חסוי 1) ואחותו (שם חסוי 2), המיוצגת על ידו, זכאים לקבל ביחד שלישי מן הסכום הכולל של המענק; התובע (שם חסוי 3) ואחותו (שם חסוי 4), המיוצגת על ידו, זכאים לקבל ביחד שלישי מן הסכום הכולל של המענק; והתובע (שם חסוי 5) זכאי לקבל שלישי מן הסכום הכולל של המענק.

כפי שצוין לעיל, התובע (שם חסוי 1) מייצג את אחותו, (שם חסוי 2), והגיש העתק של החלטת בית דין ישראלי בה זוהו שניהם כיוורשים בחלקים שווים של ירושת הוריהם. בהתאם לסעיף 23(2)(א) של סדרי הדין, אם התובע הגיש את הצוואה של בעל החשבון או מסמכים אחרים הקשורים לירושה של בעל החשבון, יחולק המענק בין מי מהמוטבים, אשר שמם נקוב בצוואה או במסמכים האחרים הקשורים לירושה, ואשר הגישו תביעה. לכן, התובע (שם חסוי 1) ו-(שם חסוי 2) זכאים לקבל כל אחד שישית מן הסכום הכולל של המענק.

התובע (שם חסוי 3) מייצג את אחותו, (שם חסוי 4). בהתאם לסעיף 23(1)(ז) של סדרי הדין, אם אף לא אחד מן האנשים הזכאים למענק בהתאם לסעיף 23(1)(א-ו) הגיש תביעה, ראשי ה-CRT לתת מענק למי מקרובי משפחת בעל החשבון, אשר הגישו תביעה, בין אם קיימת קירבת דם או קירבה דרך נשואים, בהתאם לעקרונות של הגינות ויושר. לפי ה-CRT, מתאמי הגינות ויושר התובע (שם חסוי 3) ו-(שם חסוי 4) זכאים לקבל כל אחד שישית מן הסכום הכולל של המענק.

הקף המענק

תשומת לב התובעים לכך, כי בהתאם לסעיף 20 של סדרי הדין, ה-CRT ימשיך ויחקור בנוגע לתביעותיהם כדי לקבוע אם קיימים חשבונות בנק נוספים בשוויץ שביכולתם לתבוע. הקירה זו כוללת חיפוש בבסיס הנתונים של כלל החשבונות (המכיל רשומות אודות 4.1 מיליון חשבונות בנק שוויצרים מן השנים 1933 עד 1945).

אישור המענק

ה-CRT מאשר מענק זה לצורך אישורו של בית המשפט ותשלום על ידי הממונים המיוחדים.